

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

MILYEN JÓ AZ ÚR!

Milyen jó az Úr! Egy hónap alatt megkaptam a munkavállalási és tartózkodási engedélyt. Így könnyebben tudok terveket készíteni, nemcsak rövidebb, hanem hosszabb időre is.

Kérlek imádkozzatok velem együtt, hogy ismét be tudjuk indítani a *Biblia Iskolát*. Nagy kiváltságnak tartom, hogy részt vehetek olyan fiatalok képzésében, akik majd a nagy misszió parancs beteljesítése képpen új gyülekezetek létrehozásában fognak segédkezni. Gyülekezeteket látogatva és régi munkatársakkal beszélgetve nagyon jó azt meg tudni, hogy az Úr megáldotta korábbi tanítványaim munkáját, legtöbbször aktív szolgálatban állnak. Az Úr a dicsőség, nem az enyém, de mégis jó látni, hogy a munkám nem volt hiábavaló.

Természetesen nem szeretnék csak a régi emlékeimből élni, tudom, hogy az Úr tartogat valamit a jelenre és a jövőre is. Kérlek, imádkozzatok értem, azért is, mert a sátán nem örül annak, hogy

minden erőmmel szeretném az Urat szolgálni, és mindent megtesz, hogy lelassítsa a munkát. Nem csoda, hogy olyan sokáig megakadályozta a szolgálati helyemre való visszatérést, most pedig a legközvetlenebb helyi munkatársam és felettesem felesége ellen fordult. Egy néhány héttel ezelőtt maláriával feküdt kórházban, most tifusszal és magas vérnyomással szállították be. A férje, akivel együtt kellene dolgoznom a Biblia Iskola tervét a következő évekre, most egyedül gondozza a gyerekeket és minden nap hordja az ebédet a feleségének, mert itt a kórházban nem adnak enni a betegeknek. Nagyon nehéz vele összejönni, nem a városban lakik, ráadásul valaki ellopta a mobil telefonját. A kórház, ahol a felesége van, nincs messze, de mégis majdnem egy óráig tart az oda vezető út, mert helyenként csak lépcsőben lehet menni a nagy forgalom miatt. Tegnap, amikor meglátogattam a testvért, vittem neki ebédet és imádkoztam érte, és jó reménységgel hagytam el a kórházat. Tudom, hogy az Úr az utolsó szó nem a sátáné, bármennyire próbál akadályozni minket.

Annyiban azért meg tudunk állapodni a felelős testvérrel, hogy novemberben fogunk tartani egy tíz napos intenzív tanfolyamot. Egyelőre csak nagyon homályos sejtésem van, hogy mennyibe fog kerülni. Kérlek, imádkozzatok azért, hogy az Úr rendelje ki az anyagiakat. Semmi nincs az itteni szövetség költségvetésében a Biblia Iskola felretéve.

Bár pénz nincs, jó tapasztalni, hogy vannak segítő kész testvérek, mint például annak a gyülekezetnek a lelkipásztora, aki felajánlotta, hogy használhatjuk az imaházukat a tanfolyam tartására. Nagyon jól esett ez az ajánlat,

mert mindig, amikor valaki felkínálja a segítségét, úgy érzem, mintha az Úr szólna hozzám bátorítólag: *“Ne félj, nem látod, hogy többen vannak veled, mint ellened? Főként, én veled vagyok...”* Ha Isten velünk, kicsoda elle-

Sierra Leone

nünk, és köszönöm, hogy Ti is velünk vagytok, legalább is imádságban. Megmondom őszintén, azért néha kívánom, hogy ne csak imádságban állnátok mellettem, hanem fizikailag is, mert *“az aratnivaló sok, de a munkás kevés...”*

Kérlek imádkozzatok, hogy zökkenő mentesen meg tudjuk tartani ezt az intenzív tanfolyamot;

hogy ki tudjam választani a megfelelő könyveket és tanárokat, azt is, aki főzni fog nekünk;

hogy az Úr azokat a tanulókat küldje, akik készek tanulni is és arra, hogy amit tanultak, azt hasznosítsák;

hogy Isten szeretete és a Megváltó kegyelme fedezzen be minket, hogy így a kísértő próbálkozásai megghiúsuljanak.

Füredi Kamilla misszionárius

Mily bőséges
a te jóságod! Zsolt 31:20

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.

A New York-i Ifjúsági
találkozóról

Elnöki beszámoló - Erdély,
Magyarország, Felvidék

Sierra Leone-i hirdetés

Gyülekezeti hírek: New York
Melbourne, Detroit

Jó az Úr! Lapozgassuk a Bibliát!

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.comSUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annuallySend subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:
ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E.
Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel: (313)382-3735Főtitkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave.,
CHICAGO, IL 60634
Tel.: (773)545-0898Pénztáros / Treasurer:
LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

IRODALMI NAP -- November második vasárnapja hagyományosan Irodalmi Nap a szövetségünk gyülekezeteiben. Eredeti célja az volt ennek a napnak, hogy felhívja a figyelmet a szövetségi lapra, az Evangeliumi Hírnökre. Többek között lehetőséget ad egy ilyen nap arra, hogy előfizessenek rá a testvérek és főleg, hogy támogatásuk anyagilag a lap megjelenését.

Tulajdonképpen ma is ugyanúgy szükség van erre a kettőre is.

Vagyis, hogy előfizetőket találjunk a lapra, hiszen előfizetők nélkül nem létezik újság. Az előfizetők nem csak előállítási költségekhez járulnak hozzá. Előfizetésével minden egyes olvasó azt adja a szerkesztő és a szövetségi vezetők tudtára, hogy szereti a lapot és kívánja annak további megjelenését.

Bizonyára észrevette már a kedves olvasó, hogy a szerkesztőjük nem túl gyakran idéz levelekből, melyek a lapot méltatják, vagy elmarasztalják. Pedig lehet, hogy hasznos lenne.

Náha eljut hozzám is egy-egy levél a subscription manager (előfizetéseket bonyolító) testvérhöz érkezettek közül. A bátorító levelek és a rendszeresen és pontosan érkező évenkénti megújítások és az új előfizetések meglevenitik, bátorítják a lap munkatársait: *Für Béla* lapkezelőt, aki feleségével, *Anikóval* együtt végzi ezt a munkát és a szerkesztőt, *Herjeczki Gézát*. Szomorkodunk, amikor egy-egy idős testvér halála után nincs a családban senki, aki átvenné, folytatná az előfizetést. Szomorkodunk, amikor valaki pl. azzal mondja le az előfizetését, hogy nincs ideje elolvasni. Testvéri módon haragszunk olyankor, amikor a postás visszahozza a lapokat, hogy elköltözött, vagy nem közvetíthető a lap - mert ilyenkor 70 centet fizetünk minden visszahozott lapra. Milyen egyszerű lenne, gondoljuk, egy telefonhívással, vagy egy levelezőlapon értesíteni a lapkezelőt a címváltozásról.

Nos, ha leszámítjuk a szubjektív szomorkodást, meg az örömet, akkor megmarad az a tény, hogy minden előfizetés egy-egy szavazat a lap mellett. Itt, Amerikában, különösen is novemberben jól tudjuk, hogy minden szavazat számít.

Ha vannak előfizetők, miért kell akkor még támogatni is a lapot, kérdezik időnként testvéreink. Az előfizetésekből soha nem lehetett előállítani az Evangeliumi Hírnöket. Sem 1908-ban, sem 1958-ban, sem ma. De nem létezik olyan etnik újság, amelyik nem szorul anyagi támogatásra. Az alacsony példányszám az egyik oka annak, hogy támogatni kell a lapot. Ezen sokat nem tudunk változtatni, hiszen lapunkat az

Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetséghez tartozó gyülekezetek számára adjuk ki. Ez pedig egy meghatározott, nem túl nagy kör. Magyarországi és erdélyi olvasóink bővíthetik még ezt a kört, de onnan kevesen vannak tényleges előfizetők, többségük ajándék példányt kap. Természetesen annak is örülünk, hogy egyáltalán érdeklődő figyelemmel várják, olvassák lapunkat az óhazában is.

Egy másik oka a támogatás szükségességének a postai árak folyamatos emelkedése. Arról most nem is beszélek, hogy az áremelkedéssel a postai szolgáltatás minősége egyáltalán nem javul az utóbbi időben, sőt, inkább romlik.

Most értem oda, hogy arról írjak, hogy miért adjuk ki az Evangeliumi Hírnököket, hogy mi a célja, küldetése?

Az Evangelium, az örömhír terjesztése a legelső feladatunk. Az evangelium terjesztése időhöz, helyhez és nyelvhez kötődik. Azért adunk ki magyar baptista újságot Amerikában 2005-ben is, mert szövetségünk magyar baptista gyülekezetekből áll, ahol nagyjából az anyanyelvünkön folyik a szolgálat.

Gyülekezezeink összetartozását is munkálja lapunk. Közös feladataink és lehetőségeink, közös gondjaink és örömeink szólnak meg ezeken az oldalakon és kötnek össze bennünket a közös könyörgésre, vagy segítségnyújtásra.

Az Evangeliumi Hírnök minden magyar baptista testvérünk lapja is egyúttal, bárhol is éljenek olvasóink. Természetesen elsősorban a szétszórtságban élő magyarságra gondolunk, azután a Magyarország határain kívül szorult magyarokra, de az óhazában élőkre is. Ma már bizonyos értelemben nem léteznek a határok. New York, Melbourne, Szabadka, Nagyvárad, Budapest - ugyanazon a földgolyón helyezkedik el, ugyanolyan gyorsan elérhető e-mailen és telefonon mindenki, legföljebb a repülőgép útja hosszabb, vagy rövidebb (és főleg drágább). Akivel akarunk kapcsolatot tarthatunk - testvérek lehetünk és vagyunk is.

No, de látom, hogy az oldal végére érek máris és egy **közös örömet, meg gondot** szeretnék még az olvasók figyelmébe ajánlani. Most kaptam néhány kiváló fényképet a TÁBORban folyó építkezésről. Mivel a lap már a nyomdában van, ezt az oldalt utólag viszem, arra kérem az olvasókat, hogy imádságaikkal kísérjék a Rámai táborban folyó munkát és ha lehet, fizikálisan is segítsék - néhány napos munkával - ahogy ezt már többen is gyakorolták, vagy anyagi támogatásukkal. Az interneten nyitok egy külön oldalt az építkezésnek, ott megtekinthetik a most érkezett képeket is.

BESZÁMOLÓ

Erdély – Magyarország – Felvidék

**"Köszöntenek titeket a testvérek
mindnyájan!" 1Kor 16:20a**

Jó Atyánk kegyelméből egy eseménydús nyár van mögöttem, mind hazai, mind pedig külföldi vonatkozásban. Két óhazai utam volt; az első május 8-27 között, a második augusztus 23. és szeptember 7. között. A fő cél a MABAVISZ tanácskozás és a III. MABAVIT-ra vonatkozó megbeszélések. Ide kapcsolódik több kedves alkalom, amelyeket készségesen fogadtam és röviden megemlékeztem.

A májusi tanácskozásunkról már beszámoltam az *Evangéliumi Hírnökben* (június). Két esemény kapcsolódik még ehhez; egy menyegzői ünnepély, amelyre május 14-én került sor *Aradon*, a belvárosi gyülekezetben. A vőlegény *Lipták Dániel* volt *New Yorkból*, a menyasszony pedig az aradi gyülekezetből, *Mihály Mónika*. *Dr. Vass Gergely* lp. testvérrrel együtt végeztük a szolgálatokat. Kedves ünnepi alkalom volt. Itt szolgáltam másnap, Pünkösd első napján délelőtt, majd délután az *Arad II. számú* gyülekezetben, *Boros Gyula* lp. testvérrrel. Utoljára 18 éve szolgáltam *Aradon*.

Május 13-án *Nagyváradon*, az *Emmanuel Intézet* kis kápolnájában ünne-

peltük a *Szemináriumi graduálásunk 40. évfordulóját*, ami egyben 40 éves lelkipásztori szolgálatunk évfordulója is. Az életben levő 6 teológiai végzős közül négyen voltak jelen; ketten *Nagyváradról* és ketten *New Yorkból*. (Egy *Ausztráliában* és egy *Németországban* él, akik nem tudtak eljönni.) A 25-30 személy lelkipásztorok, tanár testvérek, régi munkatársak és családtagokból állt. Együtt emlékeztünk a megtett négy évtized örömeire és próbáira, Isten mindenre elegendő kegyelmét és hűségét magasztalva. Igen kedves, áldott alkalom volt számunkra. Meg kell vallanom, hogy ezzel szándékosan vártam eddig, hogy senkiben se ébresszek félreértést! Az Úr a hála, és a dicsőség!

Szilágyperecsenben szolgáltam Pünkösd 2. napján délelőtt *Bodor Sándor* lelkipásztor testvéremmel, aki a legjobb barátom. Délután *Szilágysomlyón* szolgáltunk. Május 22-én délelőtt *Monospetriben* szolgáltam, ahol új imaház épült (megnyitása szeptember 18-án történt), délután *Fancsikán*, *Popovici Jonel* lp. testvér román ajkú gyülekezetében, este pedig *Diószegen*. A testvéri találkozás miatt nagy volt az örömünk.

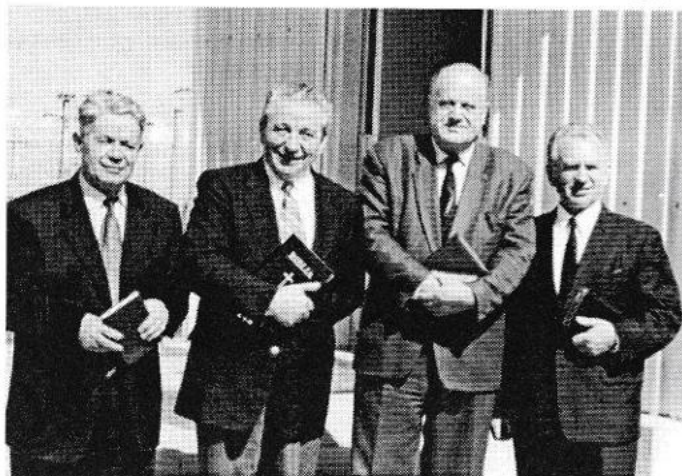
Augusztus 23-27. Brassó – Hargita Tábor – Szilágyperecsen – Érmihályfalva

– Tahi Tábor – Szentpéter (Szlovákia) volt látogatásom színhelye.

Brassó - A gyülekezet augusztus 27-28-án ünnepelte Centenáriumát. A 100 évből nekem is jutott 6 (1976-1982). Ez időben született negyedik gyermekünk is, *Zsolt* (1980). A helyi gyülekezet - két lelkipásztorával az élen (*Borzási Gyula és Mike József*) - mintegy 400 fős gyülekezet ellátásáról gondoskodott, nagy szeretettel. Ott volt és szolgált *Dr. Mészáros Kálmán* elnök testvér *Magyarországról*, akit egy 15 tagú csoport kísért el *Székesfehérvárról*. Vendégek voltak az *USA-ból*, *Angliából*, nagyobb számban *Székelyföldről* és ott voltak a helyi lelkészek és vezető személyiségek. Az emlékezés, személyes ismerkedés és szolgálat jó alkalma volt ez. Együtt emlékezve magasztaltuk gondviselő Istenünket kegyelméért, megmentő és magtartó szeretetéért, ami oly nyilvánvaló volt a brassói gyülekezet történetében az eltelt évszázad folyamán.

A Hargita Táborban ünnepeltünk augusztus 29. és szeptember 2 között.

MABAVISZ Tanácsának ülése, a III. MABAVIT előkészítése. A Vajdaságot kivéve minden régió képviselve volt. Ennek teljes anyagát közöltük az *Evangéliumi Hírnök* októberi számában, *Borzási Gyula* MABAVISZ titkár összeállításában, a jelenlévők fényképével. *Hunter Vadász János* tv., szövetségünk utazó misszionáriusa is részt vett ezen a tanácskozáson, és a táborozás alkalmán.

40 éves találkozó - Niculescu Pavel, Kulcsár Sándor, Veres Teodor és Bodor Sándor

A Brassói Gyülekezet 100 éves ünnepsége után készült csoportkép.

A lelkipásztorok és családjuk táborozása - Hargitai Tábor, augusztus 29 - szeptember 2.

VALÓBAN ?

"Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad."

"Aki az Istentől van, hallja az Isten beszédeit..." (Ézs 40,8; Ján 8,47)

Füle Lajos:

BÚCSÚZNAK A VIRÁGOK

*Nézem: búcsúznak a virágok...
Megrendítő a hervadásuk.
Hogy hanyatlik porba a szépség,
válík halálra az egészség,
s mily megható a megadásuk!*

*Nézem arcom is a tükörben:
szaporodnak rajta a ráncok,
bélyegei az elmúlásnak,
hisz hervadok, mint a virágok,
csak hogy nekik nincs reménységük,
s nem tehetek semmit sem értük.
Értem pedig azt tette JÉZUS,
amit hiszek, noha nem értek:
hogy semmivé lehet a vétek,
s enyém lehet az örök élet!*

Még Kaliforniában is előkerül a más-hol inkább csak ősszel esedékes munka hasznos eszköze, a gereblye. Akár fűnyírás után, akár lombját hullató fánk alól, igyekszünk gyorsan eltakarítani az elmúlás nyomait. Ha levirágzott a kert díszé, gyökerestől a kukába kerül. Tisztességgel, de még a halott embert is "betakarjuk" ugyanazzal a földdel, ami minden élettelen dolgot egyszer magába fogad.

Nem evilági érték az Isten igéje. A mennyből szállt alá - a megváltás üzenetében és a Megváltó Személyében kerülhetünk kapcsolatba vele. Az idő múlásával sem kerül hatályon kívül, mert Örökkévaló. Minden generáció újra és újra rájön, még ha balgán nem ismeri is el, hogy létünk nagy kérdéseire itt van a válasz, és sehol másutt. Más Megváltó sincs, csak Jézus Krisztus, az Úr.

Am, nem elég csak igaznak tartani azt, amit Isten kijelentett önmagáról, vagy éppen rólunk. Nagyon fontos figyelni rá; hallani is az Isten beszédeit. "A hit hallásból van" - írta Pál apostol, de nem az a hit, hogy "elhiszem", hanem abból lesz hit, ha "befogadom" az Úr szavát, ha hallgatók rá. Élete lesz bennem is az igének, sőt, az Isten szavának életadó ereje hat akkor rám. Az élő ige életet. Mert Istentől van, amivé tesz, az is isteni eredetű.

Fájdalma enyhítéséért, egészsége védelméért, élni akarásból annyi mindent megtesz az ember. Örök életéért miért is

nem siet az Élet Urához? Sokféle börtönkálásaink közepette miért is nem fordulunk a világosság irányába? Helyeseljük csak az igét, vagy helyet is adunk Isten beszédének? Miért nem takarítjuk ki a halott dolgokat magunkból? Valóban fontosabb a házunk tája, mint a szívünk?

Novák József

BESZÁMOLÓ

folytatás az előző oldalról

Szeretettel buzdítunk mindenkit, aki csak teheti vegyen részt ezen a Magyar Baptista Világ Találkozón! Tanácsos már most tervbe venni és készülni kell erre a rendkívüli alkalomra. (Beszámolóm végén még visszatérek erre.)

A lelkipásztorok és családjuk táborozása. Hagyományá lett, hogy az USA-ból Loyd Parkerék szponzorálják ezt az eseményt, évenként. Előadások, beszélgetések során "a lelkipásztor és kapcsolatai" téma került megvitatásra. Én is átadtam szövetségünk köszöntését egy bizonyoságtétel keretében. Jó volt újra találkozni a régi munkatársakkal és megismerni a fiatalabb pásztorokkal.

Vékás Zoltán testvérüket rendelte ki számomra az Úr, hogy Nagyvárad – Kolozsvár – Brassó – Nagyvárad közötti utszakaszt végigjárjam. Igen áldott alkalom volt ez az utazás a beszélgetésre, tapasztalataink kölcsönös megosztására. Ez az egyik legfontosabb dolog lelkipásztorok és vezető emberek számára, amire sokszor nincs, vagy nem szakítunk időt. Ők sem közönséges utakat jártak és járnak, de az Úrral teszik.

Vasárnap, szeptember 4-én, otthon voltam Szilágypercesben. Szolgáltam és egyben rokonlátogatást is végeztem. Délután Gergely István szövetségi főtitkár testvér jött értem és együtt utaztunk Érmihályfalvára, ahol igehirdetéssel szolgáltam. Testvéreink új imaház építésébe kezdtek, s a munkát nagy erőbővel, lelkesedéssel végzik. Sok és erejüket meghaladó az előttük levő feladat. Imádkozva gondolunk rájuk, és ha az Úr indít, akkor anyagi javainkkal is támogatjuk ezt a szent vállalkozást.

A Tahi Táborba, Magyarországra utaztam szeptember 5-én. A Király Tibor lp. testvérrel és feleségével utazó Hunter Vadász János testvérhez csatlakoztam, és Nagyváradtól együtt tettük meg ezt az utat kellemes, testvéri társalgás közepette. Az utazásaim alatt átgondoltam, milyen hasznos volt az az út, melyet az Úr Jézus megtett tanítványaival. Volt alkalom és idő beszélgetni, tanítani és egymást megismerni. Ma is van alkalom, csak ragadjuk meg és jól használjuk ki.

TAHI Táborban Lelkipásztor Konferencia volt szeptember 5-8 között. Erre

az alkalomra kaptam meghívást Dr. Mészáros Kálmán elnök testvértől, amit örömmel elfogadtam. Számomra ez volt az első ilyen alkalom, hogy a magyarországi lelkipásztorokkal együtt legyek. Este, a megnyitó alkalmon szolgáltam, Péter apostol életpéldáját vizsgálva. Jó volt ismerkedni, találkozni az Úr szolgálival, kölcsönösen biztatni egymást a lelkimunka hűségese folytatására. Örömmel tolmácsoltam szövetségünk testvéri üdvözlését óhazai testvéreiknek.

Dócze Bálint lp. testvérrel még aznap éjjel elindultunk és a késői órákban meg is érkezünk Szentpéterre, Szlovákiába, ahol Dócze testvér pásztori munkáját végezi. Másnap, kedden a polgármester fogadott, akivel Dócze testvéreknek jó kapcsolatuk van. Ezt kívántam én is ápolni látogatásommal. Kellemes, barátságos társalgásunk volt. Este a gyülekezet istentiszteletre gyűlt össze, megragadva az alkalmat, én pedig örömmel hirdettem a zsúfolásig megtelt imaházban Isten Igéjét. Az Úr másodszor adott nekem alkalmat a felvidéki testvérekkel való találkozásra.

Dócze testvérek családjában áldásos órákat beszélgettünk át, és imádkoztunk az Úr színe előtt. Nyílt, testvéri őszinteséggel osztottuk meg örömeinket és gondjainkat. Jó testvéri kapcsolatunk van már évek óta, ami ezzel a találkozással is még inkább csak erősödött. Jól néz ki az építkezés, amibe egy kicsit a mi szövetségünk is becsigithetett. Áldja és őrizze kegyelmes Istenünk a felvidéken élő és szorgalmaskodó testvéreinket!

Szeptember 7-én Dócze testvér elvitt Budapestre, a Ferihegyi reptérre. Másnapra szerencsésen hazaérkeztem New Yorkba. Az Úr gondoskodó kegyelme folytán szeretetben és békességben találkoztam itthoni szerettemmel, akiket Isten kegyelme hűségesen megőrzött.

Végül hadd irányítsam nagy szeretettel a testvériség figyelmét a **III. Magyar Baptista Világ Találkozóra**, amelyre 2005. augusztus 4-6 között kerül sor Debrecenben, a Főnix csarnokban.

Imádkozzunk és anyagi javainkkal is támogassuk ezt a rendkívüli alkalmat, amely az ifjainknak, középkorú, vagy idősödő testvéreinknek egyaránt feleltethetetlen alkalomnak ígérkezik. Tegyük lehetővé anyagi támogatásainkkal a felvidéki, vajdasági, kárpátaljai és erdélyi testvéreink ottani megjelenését. Bizonnyos vagyok abban, hogy az Úr halló füleket, nyitott szíveket és áldozatra való készséget munkál ki mindannyiunk szívében ennek a nagy tervnek megvalósítására, az Ő Szent Nevének dicsőségére és mindannyiunk örömére és sok lélek üdvére. Az Úr segítsen, hogy így legyen.

Kulcsár Sándor, elnök

MELBOURNE

Szolgálatra elhívó Urunk akaratából és vezetése szerint június 28-án, kedden visszaérkezettünk Ausztráliába, Melbourne-be feleségemmel együtt, hogy folytassuk a korábban elkezdett szolgálatunkat az Első Magyar Baptista Gyülekezetben.

Istenünk korábban lehetőséget adott egy három hónapos időszakban szolgálni a testvérek között és megismerkedni egymással. Ekkor az Úr vezetését is közösen kértük a további szolgálatot illetően. S amikor Isten csodálatos egysegre vezető munkáját megtapasztaltuk

Június 28-án a melbourne-i repülőtéren, testvéri körben.

abban, hogy a gyülekezet teljes egységben megválasztott lelkipásztorának és feleségemmel együtt igényli a teljes idejű lelkipásztori szolgálatunkat, azonnal következett az első „nagy megpróbáltatás”. Haza kellett utaznunk Magyarországra és a melbourne-i testvérekkel egy időben elkezdjük intézni a szükséges ügyeket a munkavállalói vízum megszerzése érdekében. A gyülekezetnek, mint meghívónak és hivatalos munkáltatónak kellett az ausztrál törvények értelmében sok engedélyt és szükséges iratot beszerezni. Végül is a szükséges utolsó nyilatkozattal együtt minden papír megérkezett a budapesti Ausztrál Nagykövetségre, ezután az általunk már benyújtott vízumigénylés és a szükséges egyéb iratok, igazolások alapján megkaptuk a hivatalos munkavállalási vízumot, amely két évre szól és többszöri beutazást engedélyez számomra, mint „religious worker”-nek és feleségemnek.

Közben különböző módokon tett próbára bennünket és a gyülekezetet is ez a helyzet, és a várakozás. Végül majdnem négy hónap elteltével repülőre szállhattunk és Istenünk oltalmát megtapasztalva megérkezettünk szolgálati helyünkre, Melbourne-be, június 28-án, kedden.

E szolgálatunkban egyaránt élvezhetjük a Magyarországi Baptista Egyház

támogatását. Mint korábbi magyarországi munkáltatónak szintén egy igazolást kellett kiállítaniuk a budapesti Ausztrál Nagykövetség igényei szerint. Mészáros Kornél főtitkár testvér készítette el ezt az igazolást. Elutazásunk előtti héten rövid ideig bekapcsolódhattunk a Misszióbizottság ülésébe. Rövid beszámoló után Papp János missziói igazgató testvér - áldást kívánva utunkra és szolgálatunkra - bocsátott útra bennünket, majd Kovács Géza lelkipásztor testvér imádsága által lettünk „kibocsátva” erre a különleges szolgálatra.

A Victoriái Baptista Unió is támogató nyilatkozatban igazolta az ausztrál Emigrációs Hivatal felé az anyaországból

tűk a soron következő szolgálatokat. Családok látogatása, ebédmeghívások, beteglátogatás, testvéri találkozások jelezték az „aktív szolgáló élet új valóságait” Melbourne-ben.

Megérkezésünk után néhány nappal ünnepeltük feleségemmel a házassági évfordulónkat, melyről a testvérek sem felejtkeztek meg. Egy hónapon belül értem el földi életem jelentős fordulópontját: 50. születésnapomat. Ezt is testvéri közösségben ünnepelhetjük meg. Közben megtartottuk az első gyülekezeti tanácskozásunkat, ahol a szükséges és aktuális anyagi természetű, és a gyülekezeti élettel kapcsolatos dolgainkat megbeszéltük és döntéseket hoztunk. Au-

Gyermekeink szolgálata egyik vasárnap délelőtti tiszteleten.

érkező lelkipásztor szolgálatának szükségességét, miután megkapta Lelkeszi Oklevelem hivatalos angol fordítását. S mint az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség által támogatott misszió, a Melbourne-i Gyülekezettel együtt Isten iránti hálával köszönjük meg az amerikai magyar testvéreknek a két évre megszavazott rendszeres anyagi támogatást, amelynek folyósítását meg is kezdték a Szövetség részéről. A gyülekezet is igyekszik anyagi áldozatvállalását növelni, hogy ez ne jelentsen akadályt, vagy nehézséget a teljes idejű lelkipásztori szolgálat betöltésénél.

Június 29-én, szerdán este már folytattuk is a hétköznapi bibliaórákat ott, ahol abbahagytuk februárban: János apostol első levelének részletes tanulmányozását. Vasárnap, július 3-án úrvacsorai istentiszteletünk volt s emellett egyszerű keretek között újra köszöntöttük egymást - a gyülekezet és a lelkipásztor házaspár. Azonnal elkezdődött a gyermek biblikári munka is feleségem, Ági rendszeres szolgálatával. A vasárnapi istentiszteletek örömteli, áldott és vidám része a gyermekek rövid szolgálata.

A gyülekezettel együtt elkezdjük tervezgetni a lelkipásztor beiktató ünnepélyt is. Közben haladt az idő, végez-

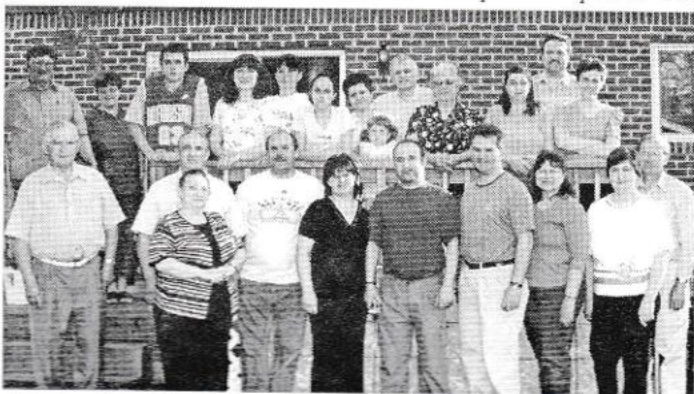
gusztus 21-én énekeseink egy csoportjával részt vettem a melbourne-i magyarok István király napi és az újkenyér ünnepe alkalmából szervezett „Megemlékezés”-en a Melbourne-i Magyar Központban. Énekeltünk három éneket és sok itt élő magyarral találkozhattunk.

Egy vasárnap délután a fiatalok számára szervezett feleségem egy rendkívüli alkalmat. Élményeiről és rendkívüli megtapasztalásairól számolt be a gyülekezet alapítójának egyik unokája Katona Dávid testvér, aki nem régen tért haza kínai „szolgálati útjáról”, amikor több napon át, naponta többször megtette az utat a határon át bibliákkal teli utazótáskákat cipelve, szüntelenül imádkozva, az Úrtól kapott bölcsességgel és oltalmát megtapasztalva. Társaival együtt bibliák ezreit juttatva el a jelenlegi legnagyobb ébredést és növekedést átélő keresztyén misszió számára. Néhány felnőtt is részt vett ezen az alkalmon.

Eközben a gyülekezet anyagi áldozata révén megvásárolhattunk egy használt személygépkocsit, amely nélkül nem nagyon lehet élni, mozogni és szolgálati utakat megtenni itt Ausztráliában, Melbourne külvárosában sem. Közben még megoldásra várt a lelkipásztor házaspár lakáskérdése is. Végül az imaházról 5-8 percnyi autótúnyi távolságra tudtunk egy

DETROIT

A május eleji bemerítésről adtunk hírt legutoljára olvasóinknak. Nem sokkal azután egy újabb fiatal családdal növekedhetett gyülekezetünk. Május 10-én Kovács Józsefeket vártuk a detroiti repülőtérre. A Kovács család - József, Irén és a 9 hónapos Péter - Erdélyből (Zilah, Kolozsvár) érkezett és telepedett le Detroitban. Pünkösdkor, bizonyágtételük meghallgatása után fel is vettük őket a gyülekezetbe, ahol azóta otthon is érzik magukat, s örömmel szolgálnak velünk.

Kovács Józsefék május 10-én érkeztek. A reptérről Juhász Sándorhoz mentünk, ott készült ez a kép - Kovácsékkal a közepén.

Buzai Tamás nevét nem ismerik olvasóink. Ez a 19 éves magyarországi fiatalember baleset következtében megbénult a nyakától lefelé az elmúlt évben. Különleges műtétek után Detroitot ajánlották neki, ahol - mi sem tudtunk erről eddig -, az egyik kórházban működik egy különleges, gerincsérültek rehabilitációjával foglalkozó osztály. Tamás édesanyjával már fél éve itt van és ha nagyon lassan is, de javul az állapota. Gyülekezetünk elég sokat segített nekik az elmúlt hónapok alatt, nem csak anyagilag, - különösen is a Bencze házaspár. A többi

magyar egyház és a magyar szervezetek is segítettek nekik (rendkívül magas ára van a gyógykezelésnek). Azért imádkozunk, hogy fizikailag is, lelkileg is adjon Tamásnak gyógyulást az Úr.

Lelkipásztorunk július végi angliai utazása alkalmat adott arra is, hogy az ígéhirdetésbe mások is bekapcsolódjanak. Egyik vasárnap Kerekes Tibor pünkösdi lelkipásztor (Detroit), a másik vasárnap pedig Torma János, chicagói nyugdíjas lelkipásztor hirdette közöttünk Isten ígétjét. Sőt, hamarosan, augusztus 21-én újabb vendégünk is volt, a budapesti Baptista Teológiai Akadémián

hogyan adjon neki továbbra is erőt tanulmányai folytatásához.

Istvánt szülei is elkísérték. Megragadva az alkalmat, beszámolót kértünk és kaptunk az idősebb Bákai István testvértől, a Tábori építkezés egyik vezetőjétől. Az ő biztatása is benne volt abban, hogy azóta többször is útra keltek néhányan a gyülekezetünkéből, hogy fizikai munkájukkal is segítsék az építkezést (Pap Lajos, Bencze Akos, Mikó Tiborék és Juhász Sándor).

A hagyományos gyülekezeti őszi pikniket Mikóéknál tartottuk. A garázs szeptember legvégén tudtuk meg-

Mikó Tiboréknál énekelünk a délutáni tisztelet előtt. A zongora mellett, tolókocsiban Buzai Tamás látható.

tanuló, torontói ifj. Bákai István személyében. Bákai testvér alaposan felkészülve szolgált, délelőtt és délután is a vezérfonali ígék alapján. Üzenet volt az ígéhirdetésében. Arra kérjük az Urat,

tartani, igen jó eredménnyel - egy részének a bevételnek is a jugoszláviai mozgássérült gyermekek közötti munkát segíti. (lásd október, 6. oldal)

Máté

PACSAI JÓZSEF 1919 - 2005

Pacsai József
1919. március 12-én született Pennsylvániában. Ward, West Virginiában nőtt fel. Wardon azokban az évtizedekben élő magyar baptista gyülekezet munkálkodott, ott

merítkezett be 1943-ban. Hamarosan behívták katonának. Onnan már Detroit Michiganbe jött vissza, időközben ugyanis ide költöztek szülei és testvére. Itt a magyar baptista gyülekezethez csatlakoztak. Miután bekapcsolódott a gyülekezeti életbe, könyvelői gyakorlatát kamatoztatva hamarosan megválasztották pénztárosnak, s ezt a szolgálatát 3-4 évtizeden keresztül végezte, példás pontossággal és hűséggel.

A hetvenes években, amikor édesanyja megbetegedett, fontosabbnak tartotta, hogy gondozza, ápolja édesanyját, mint a munkáját. A néhány éves kiesés után munkahelyét már nem kapta vissza. Ezen azonban nem kesergett,

hanem - elfogadva a kevesebbet - szigorú beosztással élt. Soha nem nősült meg. De nem volt magányos - a magyar gyülekezetből soha nem hiányzott (bár az angol tökéletesen ismerte, nem adta fel szolgálatát nagyobb amerikai gyülekezetért), sokat olvasott, még többet énekelt-orgonált, saját hangszereit. Minden régi és új éneket ismert. Szerette a Bibliáját és az Urat. Egy pillanatig sem volt bizonytalan üdvösségében, amit kegyelemből kapott.

Szeptember 11-én még örömmel végzte pénztárosi munkáját a gyülekezetben, s bizakodva készült a csütörtöki műtetre, ami jó sikerült ugyan, de negyed napra váratlanul - nekünk, de nem az Úrnak! - végleg megállt a szíve.

A szerda esti bibliaóra helyett a Fune-rál Home-ban, istentiszteleti keretben emlékeztünk rá és másnap délelőtt temettük. Az Arizonában lakó testvére, Annie Koren végig itt volt Pacsai testvérrel a műtét előtti naptól, két unokahúga, Cindi és Carol - férjével Mike-al - szintén megérkeztek a temetésre. Az ígét Her-jeczki Géza lp. hirdette.

Emlékére érkezett adományokat (virág helyett is) a Jugoszláviai árva és mozgássérült gyerekek számára küldtük el. Emlékét a detroiti gyülekezetben megőrizték. HG

MELBOURNE, folytatás

két szobás lakást bérelni, ahova augusztus 20-án beköltöztünk az imaháznál lévő „ideiglenes lakásunkból.” Most már elmondhatjuk, hogy elérkezettnek látszik a beiktatási ünnepély ideje. Terveink szerint az Úr segítségével október 23-án, vasárnap tartjuk meg ezt a rendkívüli, és a Melbourne-i Magyar Baptista Gyülekezet életében igen ritkán előforduló - ünnepélyt.

Azután jön az Ausztrál nyár az adventtel, karácsonnyal, szilveszterrel és újévvel. Imádkozzunk érettünk, hogy az Úr adjon áldást, életet és növekedést gyülekezetünkben!

„És végül, testvéreim, imádkozzunk értünk, hogy terjedjen az Úr ígéje, és úgy dicsőítsék, ahogy nálatok is.” (2Thessz 3:1)

Szlovák Tibor lelkipásztor

NEW YORK

Július 20-án vendégünk volt **Lukács János** lelkipásztor (Chicago) két lányával és még három fiatalal. Énekekkel, bizonyítással, valamint a lelkipásztor igehirdetéssel szolgált az 1Sám 11. része alapján. Saul életéből tanulhattunk, hogy más emberré lett, ami azt jelenti: Lélek szerint járt. A Lélekből merít, s ezért szelid. Minden képessége megadatott, hogy bosszút álljon, de nem teszi. Hadd lelkesítsen bennünket is Saul odaszánása és járjunk szelíden és alázatosan az Ő útján!

Sajnos, néha nem csak örülni, de sírni is kell együtt. Augusztus 10-én fájó szívvel vettünk búcsút **Szabó Gyula** testvérünkötől, aki 74 évesen távozott e földi létből. A gyászháznál és a temető-kertben is **Kulcsár Sándor** lelkipásztor szolgált az 1Sám 20:18,25 versek alapján. Az Úr vigasztalása nyugodjon meg kedves feleségén, lányán, vején és fián, hogy majd boldog találkozásuk legyen az Ő országában.

A következő nagy eseményünk az őszi **Ifjúsági Találkozó** volt, ami október 7-9 között zajlott le. Amit személy szerint megjegyeznek e találkozóról, az az, hogy nagyon örültem annak, hogy ezúttal

valóban több fiatal volt, hiszen ez a találkozó főleg értük volt. Kicsiny létszámunk ellenére az Úr adott erőt e találkozó megszervezésében, lebonyolításához, hogy minden szépen és jórendben történjen. Az Úr a dicsőség és köszönet mindazoknak, akik erejükön felül is fáradoztak ezen.

Közel 100 fiatal vett részt az alkalmon és vasárnap a látogatókkal együtt ezt a számot meg is haladtuk, ami külön hálára indított és jó volt együtt örülni az Urban.

A találkozó péntek este kezdődött két zenecsoporthoz koncertjével: **Herjeczki Adámék** (*Soldiers For Life*) Tennessee-ből és **László Daniék** (*Altered*) Cleveland-ből. Majd **Kulcsár Attila** tartott egy kis eszmefuttatást arról, hogy hogyan segíthetünk azoknak, akik az ördög törében vergődnek. A világgal való barátkozás ellenségeskedés Istennel. Krisztusnak is, a világnak is egyszerre szolgálni nem lehet, választanunk kell!

Szombaton az **Akvárium**ba látogattunk el. Az esős idő ellenére kb. 90-en voltunk, reményünk szerint mindenki talált érdekességet látnivalót ezen a helyen is. Szombat este a dicsőítést az **Every Thursday** (TN) csoport vezette, a torontói gyülekezet lelkipásztora, **Dan László** pedig arról beszélt, hogy milyen

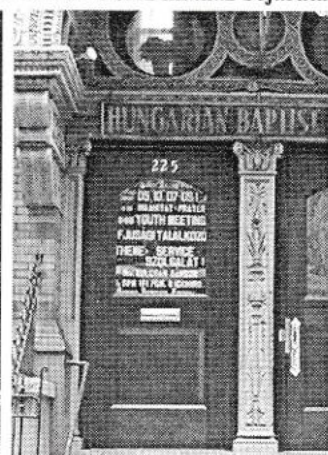
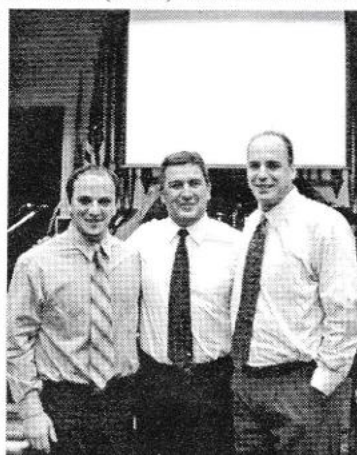
felelősségteljes és jelentős tett legjobb barátainkat és ismerőseinket Krisztushoz vezetni.

Többen megjegyezték azt, hogy a fiatalok hangosan dicsérték az Urat. Elnézést kérünk azoktól, akiknek, talán túl hangos volt a zene.

Vasárnap délelőtt jó volt együtt énekelni néhány, talán már jól ismert, de mindig sokat mondó énekeinkből: *Nagy Király... Tied minden magasztalás, A reményem csak Te vagy.* Ezt követte **Lukács János** prédikációja. A találkozó központi témájáról szólt: hogyan tudunk eredményesen szolgálni Istennek, a gyülekezetnek, társainknak? Kiemelte, hogy nem elég életünket odaszánni a szolgálatra, hanem meg is kell alázkodnunk Isten akarata előtt. Elfogadni az Ő tervét, együtt munkálkodni Vele az Ő akaratának megvalósulásán az életünkben – ez nem mindig könnyű feladat. Sokan belesünk abba a hibába, hogy Isten mindenható erejét és szeretetét a mi terveink megvalósítására használjuk és egy "állandó áldást-lehívó pozícióba" kerülünk. Ez viszont sikertelenségünk és kudarcaink forrásává válik. *Csak az lehet sikeres szolgálat, hangsúlyozta, amit Isten indít el és Ő visz véghez általunk. Meg kell engednünk Istennek, hogy beszéljön életünk legapróbb részleteibe*

Az imaház szombaton és vasárnap megtelt, nagyjából fiatalokkal. A gyülekezeti csoportok is helyet kaptak a szolgálatra. Ezen a képen a chicagói és a clevelandi fiatalok együtt énekelnek. Péntek este két zenekar koncertjét hallgattuk, itt a Nashville-i SFL (*Soldiers For Life*) látható. Az Ifjúsági szövetség vezetői: **Kulcsár Zsolt**, **Dan László** (elnök) és **Gerstner Kornél**. A New Yorki imaház bejárata.

is, másként használnánk válik minden fáradozásunk.

Vasárnap délután némelyek elindultak hazafele, mások várost néztek, majd vacsora után kezdődött a záró istentisztelet, melyen sorra szolgáltak a fiatalok énekel, bizonyágtevással, verssel. Majd Herjeczki Géza testvér egy, a főtémához kapcsolódó könyv gondolatmenetét ismertetve szolt a szolgálatról, mint Jézus vezetői módszeréről (G. Wilkes, *Jesus on Leadership* - Discovering the secrets of servant leadership from the life of Christ).

Szép alkalmak voltak ezek és örülünk, hogy (értésüléseink szerint is) jól érezték magukat a fiatalok. Ehhez a beszámolóhoz nagy segítséget nyújtott Mezei Mátyás, akinek külön köszönet. Vezessen minden ilyen alkalom egy lépéssel közelebb Istenhez és egymáshoz egyaránt!

Október 16-án gyülekezetünk egy újabb taggal szaporodott. Mezei Mátyás a Sepsiszentgyörgy-i (Erdély) gyülekezet tagja kérte, hogy csatlakozhasson a New York-i gyülekezetéhez. "Nincs tökéletes gyülekezet, de van egy Valaki, akinek szárnyai alatt menedéket találhatunk." A gyülekezet egyhangúlag elfogadta kérését és hálásak vagyunk, hogy Isten így is gondoskodik övéiről.

Erdei Gabriella

New Yorkban minden jó volt, kivéve a hideg szél és az esős időjárás. Két prédikációt is hallhattunk. Az egyiket Dan László, kanadai, a másikat Lukács János, chicagói lelkipásztor tartotta. Egy szép történet különösen megragadta a figyelmemet. A lényege, hogy miután egy szolgát felszabadított a mestere, a szolga azután is, mostmár önként szolgált neki. Éppen így, amikor Jézus felszaba-

A New York-i pizza háromszor akkora, de mit számít az Erdei Andrásnak?

dított minket a bűn rabságából, mi is önként szolgálva lettünk neki.

Volt sok zene (angol és magyar), meg bizonyágtétel. Minden gyülekezet fiataljai szolgáltak. Én is mondtam egy verset (Gerő Sándor: *A keskeny úton*).

A szombati kirándulás elvezetett a New York-i akváriumba, ahol vízi állatokat láttunk. Sokat gyalogoltunk, metróztunk, beszélgettünk és neveltünk. Jó társaságban voltunk és jó volt az enni-való. A New York-i pizza háromszor akkora, mint amit máshol szoktunk enni.

Nekem szép emlékeim voltak és minden fiataalt arra biztatok, hogy jöjjön el az ilyen találkozókra.

Pap Eunika, Detroit

Serving My God

I did it a hundred times before. It was the same thing as always. I was asked by someone to do something in front of the church, and I agreed to fill the slot. Step by step I would walk up to the stage thinking: "Just get it over with". This Sunday morning, I was in New York at a youth conference, but it felt just the same. I walked towards the stage. The band was there, as was my microphone just waiting for me. The first note I sang wasn't mine, but it was God through me. I felt sudden chills down my spine and I instantly knew, I wasn't doing this for me, I was doing it for Him. I was serving Him. I felt His presence. I felt Him there, through

Caroline, Alice and Adam

me, inviting others to come worship His name in song! For the very first time I felt larger than life, because I wasn't alone, He was with me. Even though the concept of singing in front of the church was the same, that Sunday was the first time I ever fully worshiped God, and the first time I ever served Him and not myself. My Saviour died for me, and I was serving Him giving everything I had. Serving God was the topic for that weekend, and I learned about it through experience. I learned that to make serving Him worth anybody's time, it has to come from your heart, and you have to totally support what you're saying or doing. I learned that serving God is not a burden but an honour and a privilege. If God could make serving Him with all my heart be that thrilling and exhilarating, I can only anticipate days of serving my Lord again.

Caroline Katona

God is so wonderful!

God is so wonderful! In less than one month I got my work and residence permit! Now I can start to make short-term and long-term plans to revive the Baptist Bible School (BBI). I revisited old places and friends, and I hope you enjoyed my report of the Women's Conference at Ascension Town Baptist Church, as well as my visit to Hillside Baptist Church.

I still have some interesting stories and photos to share later but now I am excited about the Bible School. It is a great privilege that I can be involved in training young men and women to carry out their ministry in the church, especially to start and develop new churches fulfilling the Great Commission. I did that for several years, and it is so encouraging to see how God blessed the ministry of my former students through the years. To God be the glory! Nothing that I have accomplished is for my credit, but it is still very rewarding to know that I didn't work in vain.

However, I don't want to live with memories of the past. I believe God prepared something for the present and the future as well. Of course, Satan is not happy about my willingness to serve God with all of my strength and he does everything to slow down the progress.

He hindered so greatly my return to Sierra Leone and then attacked me in so many ways during the last years. Now he turned on the wife of my local supervisor and college with whom I should work out the action plan for the BBI. The wife was first admitted to the hospital with malaria, then the second time with typhoid fever and high blood pressure.

Her husband is busy running in and out the hospital. He not only has to take care of their two children at home, but must prepare and bring food to his wife (food is not provided in the hospitals). It is very difficult to communicate with her husband but, thank God, last week we were able to sit down for a few minutes. We agreed to start in November with a ten-day intensive BBI course for a limited number of students in the Freetown area.

There are more than 40 churches in the vicinity of the capitol, and many young people would like to be enrolled in this kind of training program. Presently, I cannot start with more than 10-15 people because there is no sufficient funding. I have to provide a minimum of one meal per day, and there are other expenses as well. I have only a rough idea how much it would cost, but I hope that God will provide.

I am over the shock of finding out that nothing was budgeted for the BBI by the local Baptist Convention. But I am not

worried because I know that all things are possible with God, and I experience His help step by step.

I just talked to the pastor of the church next door to my apartment, and he generously offered their facilities to hold the BBI course there. That was such a nice and helpful gesture that it greatly warmed my heart. (As if it were not hot enough in this weather!)

It is always like this. Whenever I am a little discouraged, something happens to encourage me as if God sent His message: "Don't be afraid. Don't you see that there are **more with you** than **against** you? ... Most of all, *I am with you.*"

If He is with us, who is against us? I thank you that you are also with us at least in your prayers. There are times when I wish some of you were here physically as well, because then I could tell you that "the harvest is plentiful but the workers are few ..." Please pray that God will send more workers to His harvest.

Pray for me as well.

Pray that I would have a smooth start with the Intensive BBI. That the Lord would send students who want to learn the most and be willing to utilize what they learn; choosing the right books, teachers and cooks; that we would be covered with the love of God and the grace of Christ.

And that Satan would give us a break!

Please remember in your prayers the young wife of a new believer, Alimamy, who is due to give birth to her first baby.

Alimamy is the son of an imam (a type of Muslim priest). His 18-year-old wife is the daughter of another imam. Alimamy came to Christ a couple of years ago and was baptized, but his wife is still in the baptism class at Ascension Town. She is due to give birth to her baby any minute. According to their estimates, she is past nine months in her pregnancy.

Although this Christian couple is not persecuted by their Muslim families, any complication would give relatives reason to attack their faith. Please pray that Alimamy and his wife would be able to testify about the life and soul-saving grace of our Master, Jesus Christ.

Yours in Him, *Gabriella Furedi*

He Calls Them By Name by Max Lucado

When I see a flock of sheep I see exactly that, a flock. A rabble of wool. A herd of hooves. I don't see a sheep. I see sheep. All alike. None different. That's what I see. But not so with the shepherd. To him every sheep is different. Every face is special. Every face has a story. And every sheep has a name. The shep-

herd knows his sheep. He calls them by name.

When we see a crowd, we see exactly that, a crowd. Filling a stadium or flooding a mall. When we see a crowd, we see people, not persons, but people. A herd of humans. A flock of faces. That's what we see. But not so with the Shepherd. To him every face is different. Every face is a story. Every face is a child. Every child has a name. The Shepherd knows his sheep. He knows each one by name.

The Shepherd knows you. He knows your name. And he will never forget it. I have written your name on my hand (Isa. 49:16). Quite a thought, isn't it? Your name on God's hand. Your name on God's lips. Maybe you've seen your name in some special places. On an award or diploma or walnut door. Or maybe you've heard your name from some important people - a coach, a celebrity, a teacher. But to think that your name is on God's hand and on God's lips ... my, could it be? Or perhaps you've never seen your name honored. And you can't remember when you heard it spoken with kindness. If so, it may be more difficult for you to believe that God knows your name. But he does. Written on his hand. Spoken by his mouth. Whispered by his lips. Your name.

www.Crosswalk.com

Vision / Mission Statement

The Baptist World Alliance, extending over every part of the

world, exists as an expression of the essential oneness of Baptist people in the Lord Jesus Christ, to impart inspiration to the fellowship, and to provide channels for sharing concerns and skills in witness and ministry. The Alliance recognizes the traditional autonomy and interdependence of Baptist churches and member bodies.

Objectives

Under the guidance of the Holy Spirit, the objectives of the Alliance shall be:

1. To promote Christian fellowship and cooperation among Baptists throughout the world.
2. To bear witness to the gospel of Jesus Christ and assist member bodies in their divine task of bringing all people to God through Jesus Christ as Savior and Lord.
3. To promote understanding and cooperation among Baptist bodies and with other Christian groups, in keeping with our unity in Christ.

4. To act as an agency for the expression of Biblical faith and historically distinctive Baptist principles and practices.

5. To act as an agency of reconciliation seeking peace for all persons, and uphold the claims of fundamental human rights, including full religious liberty.

6. To serve as a channel for expressing Christian social concern and alleviating human need.

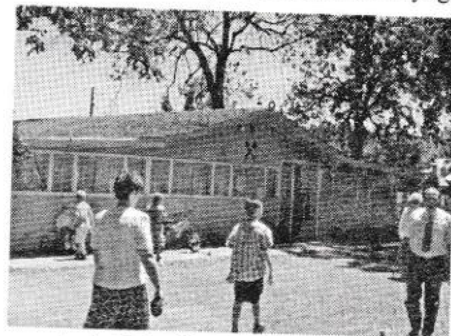
7. To serve in cooperation with member bodies as a resource for the development of plans for evangelism, education, church growth, and other forms of mission.

8. To provide channels of communication dealing with work related to these objectives through all possible media.

A TÁBOR

Észak Amerika magyar baptista gyülekezeteiben ez csak egyet jelenthet: Ráma tábor, Kanada. Az utóbbi időben többen került szóba gyülekezeteinkben a tábor. A nyári konvenció döntése, hogy szövetségünk anyagi támogatást nyújt egy új konyha és ebédlő építéséhez, lelkesedéssel töltötte el a gyülekezeteket.

Nálunk Torontóban már egy évvel előbb tervek kerültek megtárgyalásra, mivel a régi épület nagyon rossz állapotban volt már. Sokféle szempontot kellett figyelembe venni, elsősorban az anyagi

A régi étkező, legutóbbi felújítása
1985-ben került sor.

lehetőségeket és a kivitelezést. Szakembereink mindent előkészítettek, hogy az első lehetőségre megindulhasson a munka, hogy a tervek szerint tető alá kerülhessen az épület a tél beállta előtt.

A közgyűlés után hamarosan meg is indult a munka, nagy lendülettel. Először a régi épület eltakarítása volt a feladat, a menthető dolgok elhelyezése épületekben, imaházban. Sokáig nem aludt ki a tábortűz se, volt mit rakni rá, még egy igen nagy öreg fa is oda került, amivel igen nagy könnyű megbirkózni.

Az alapok kiásása után, csak néztük a nagy földbuckákat a sok-sok kövel, amit a gépek kitermeltek. Két méternyi mélyben kezdődött a 'jó' alap letétele. Szorgos kezek onnan kezdték húzni fel a

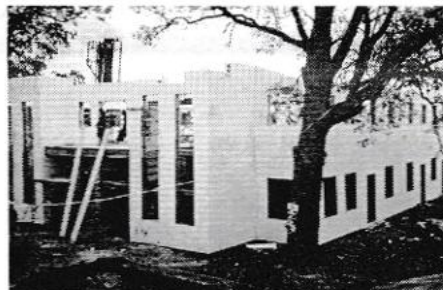
falakat. Furcsa építőanyag tömbök jelentek meg a táborban, ugyanis a falak könnyű fehér fém-szigetelés közé öntött vasbetonból készültek. Testvéreink úgy építették a falakat mintha mozaikokat raknának össze, aztán jött a nagy gép és betont töltött a fömlapok közé (ez egy laikus leírása, de nagyjából így ment).

Jó Atyánk megáldotta gyülekeztünket sokféle szakemberrel, akik a saját munkájukat félretéve dolgoznak sokszor az építkezésen. Nyugdíjas testvéreink erejükön felül veszik ki részüket a munkából hét közben is, prédikátorunkkal együtt, amíg a fiatalabb korosztálynak a munkahelyen kell helytállni.

Egy egy hétvégén öröm volt látni, hogy halad a munka. Még a gyermekek is akartak segíteni, ha más nem, fogták a deszkát, amit fűrészelni kellett.

Más gyülekezetekből is kaptunk segítséget, amit hálásan fogadtunk. Jöttek testvérek Detroitból - kétszer is. A Chicagóból érkezett testvérek még vasárnap is szolgáltak köztünk. A horvát testvérek is többször segítettek, és olyanok is voltak, akik csak éppen erre jártak és nem tudták megállni, hogy ne segítsenek.

Egyik hétről a másikra annyit haladt a munka előre, hogy sokszor csodálkoztunk rajta.

Ma már a falak állnak és mire a lap megjelenik a tető is fent lesz hitünk szerint.

Múlt hét végén, amikor befordultunk a kocsival táborunk területére és megláttam a két szintes magasságba felhúzott falakat, a nagy fehér épületet, a könnyű is a szemembe szökött, a hála az öröm csordultig töltötte szívemet: már eddig haladtunk!

Hálások vagyunk minden egyes testvérért, gyülekezetért, akik anyagiakban is nyújtottak már eddig is támogatást, testvérekért, akik messziről is jönnek hogy kivegyék részüket a munkából. Valljuk be, hogy sokunk szívében külön hely van a tábor részére, emlékek, alkalmak, szálak, amik ide kötnek, vonzanak vissza.

Mi nőtestvérek igyekszünk helytállni a főzés területén, hogy legyen erő tovább dolgozni. A meleg tea is jól esik, nincs már 30 C fok, de hálások vagyunk a szép hosszú őszért, amit jó Atyánk ad a munkához.

Kérjük testvéreinket, hogy hordozzanak imáikban minket, az építkezés ügyét, a munka terhét hordozókat. Hisszük, hogy majd hálát is együtt adhatunk érte.

Tóth Gyné

ÚJ TEREMTÉS

A Biblia két csoportra osztja az embereket. Juhok és kecskék. Elveszett és megtalált bárány. Öt okos és öt balga szűz. Emberek, akik sötétségben jártak, és most világosságban vannak. De az emberek átmehetnek az egyik csoportból a másikba, és ezt az átlépést, változást nevezi a Szentírás új teremtetésnek, újja születésnek. Nem járnak többé a széles úton, hanem elindultak a keskeny úton. Vigyázzunk, nem külső vallásosságról van szó, hanem a szívnek gyökeres megváltozásáról. Lényegileg átment a halálból az életbe. Először Isten ellensége volt, most viszont szeretettel viszonyul Istenhez, az Atyához.

Minden ember a bűn szolgája volt, de Isten szolgája, Isten gyermeke lett. Bizonyára vannak olyanok, akik megtértek, újjászülettek és most már Isten útján járnak. Viszont lehetnek olyanok, akik azt az utat folytatják, amelyiken évek, évtizedek óta járnak, mert jól érzik magukat abban, amiben vannak.

Sokmindent megtehet az ember, mert a nappal barnára süttetheti magát, de egy fekete ember fehérré nem lehet. Ezért írja Jeremiás: *"Elváltoztathatja-e bőrét a szerezsen?"* (13:23). De ha még az is tudna lenni, mintahogy Michael Jackson, meg tud változni egy bűnös szív? A régi életből át tud lépni az újba? Egy halott szívet élővé tenni lehetetlen. A sötétség soha nem tud világosságot teremteni. Képtelenség, mert nagy a hatalma a bűnnek. Nagyon könnyen tesszük mi a bűnt, mert azt nem kell tanulni. De, hogy jó legyen, ahhoz meg kell feszíteni az erejét. Megszoktuk a bűnt. Sajnos vannak olyanok, akik nem is látják olyan rettenetesnek a bűnt, mert közömbössé váltak. Olyan könnyen tudja a gonoszt jónak mondani és a jót gonosznak (És 5:20)

Van egy nagyon nehéz kérdés. Mi a tennivalónk? Mert az ember bármit is tesz, nem tudja önmagát megváltoztatni. Sokan azt gondolják, hogy a körülmények megváltoznak, akkor vele együtt az ember is változik. Nem így van! Mert aki részeges volt Magyarországon, akkor sem változik meg, ha kijön Amerikába. Esetleg annyit változik, hogy nem pálinkát fog inni, hanem wisky. A politikusok azt gondolták, hogyha megváltozik a társadalom, akkor változik az ember is. Nagy tévedés! Nem történt változás Magyarországon a rendszer változás után sem, minden maradt a régi, sőt...

Egyetlen igehirdetés sem tudja megváltoztatni a kemény szívet. Lelkipásztorok, igehirdetők, nekünk tudnunk kell ezt. Tapasztalatból tudom mondani. De igenis van változás, ha jelen van a Szentlélek. Tehát egyedül Isten képes változást létrehozni. Ez a nagy csoda, ez az evangélium! A lelkileg halottak feltámadhatnak, és új teremtetések lehetnek. Pál ezt a változást tapasztalatból írta le, mert valami csoda történt vele a damaskuszi úton. Éppen ezért nem reménytelen eset, hogy legyőzzetnek az akadályok, és Isten az Ő Szentlelke által megváltoztat mindent az ember életében.

Ne próbálja senki önmagát új teremtetéssé alakítani, mert nem fog sikerülni. Az új ember, az új teremtetés csak Jézus Krisztus által lehetséges. Amikor Jézus odament a vámszedő asztalhoz, és azt mondta Lévinek: *Kövess engem*, az felált és követte Őt. Ime, így lehet a szerezsen ember fehérré. Így lehet levetkezni az óembert, és van lehetőség felöltözni az újat.

Szeretném hangsúlyozni, hogy nem valami vallásosságról van szó, hanem az új teremtetésről. És milyen is ez az új teremtetés? Olyan, hogy napról napra növekedik, mert fejlődő élet az új teremtetés. Nem marad egy helyben. Éppen azért, mert táplálkozik, méghozzá az Igéből.

Azzal, hogy valaki elhiszi ezt a nagy lehetőséget, még nem történik semmi. De ha Uraddá lesz Jézus Krisztus, akkor nagy dolog történik. Legyen Ő valószínű, élő hatalom az életedben.

Szeretnétek új teremtetéssé lenni? Szabad ezt kérni, úgy, mint ahogy Dávid tette ezt: *"Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten."* (Zsolt 51:12). Ha ez létrejön, akkor ettől nagyobb esemény nincs is az életben, mert átmentél a halálból az életre.

Van lehetőség tehát a változásra, megváltozhat a szerezsen bőre, de csak Isten teheti ezt egyedül, Szentlelke által. Kérjük ezt, várjuk ezt!

Dr. Viczián János

A vidám elme megvidámítja az orcát; de a szívnek bánatja miatt a lélek megszorodik. Péld 15:13

A pap és a buszvezető bebocsátásra várnak Szent Péternél. Péter először a sofört szólítja és csak azután a papot.

- Szent Péter - szól a pap -, hogy van az, hogy én egész életemben téged szolgáltalak, és most mégis a sorban hátra maradok?

- Fiam, - mondja Szent Péter -, a sofört az emberekre sokkal nagyobb hatással volt. Míg te prédikáltál, mindenki aludt, de amikor ő vezetett, mindenki imádkozott.

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

JÓ AZ ÚR

- 1. Jó az Úr azoknak, akik várják őt; a léleknek, amely keresi őt.
- 2. Mert én a te kegyelmedben bíztam, örüljön a szívem a te segítségednek; hadd énekeljek az Úrnak, hogy jót tett velem!
- 3. Bizonyára jószágod és kegyelmed követnek engem életem minden napján
- 4. Jó és igaz az Úr, azért útba igazítja a vétezőket.
- 5. Mily bőséges a te jószágod, amelyet fentartasz a téged félőknek.
- 6. A te nagy jószágod emlékeiről áradoznak, és a te igazságodnak örvendeznek.
- 7. Mert én tudom az én gondolatimat, a melyeket én felöletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnak és nem háborúságnak gondolata, hogy kíváncsú véget adjak néktek.
- 8. Hogy legyenek a ti menyeyi Atyátoknak fiai, aki felhozza az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.
- 9. Avagy megveted az ő jószágának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósa téged megtérésre indít?
- 10. Mivelhogy ízléltétek, hogy jószágos az Úr.

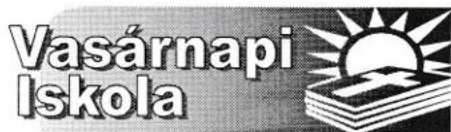
A megfejtéseket December végéig várja a szerkesztő.

Megfejtés - július-augusztus - Reménység

1. Rm 15:13, 2. 1Tim 4:10, 3. Csel 27:25, 4. Kol 1:27, 5. Mt 12:21, 6. 1Pt 1:13, 7. 1Pt 1:3, 8. Rm 8:24, 9. Rm 12:12, 10. 1Jn 3:3.

A júliusi keresztrejtvény megfejtése: Örülni fog a pusztaság és a szomszéd föld. Vigad a pusztaság és kivirágzik rajta a nárcisz. Ézs 35:1

Megfejtették és beküldték: Sallai Károly és Nagyajtai Eszter.

2005. december 4.

Szabaduláshoz vezető hit Dániel 3:1-6, 14-33

Az élet számtalan próba és nehézség elé állít minket. Bármilyen bölcssek és óvgyázatosak vagyunk, ezeket nem kerülhetjük el. De ne ijedjünk meg tőlük! Ha Isten gyermekei vagyunk, a megoldhatatlannak tűnő élethelyzetek csak lehe-

tőségek, amelyek során megtapasztalhatjuk a hit erejét és szerető Urunk végtelen hatalmát. Ezért sohasem szabad elcsüggednünk vagy elveszítenünk a reményt. Amíg Istennel egy oldalon állunk, a legsötétebb pillanatban is hittel várhatunk a szabadulásra. Dániel három barátjának, Sadraknak, Mésaknak és Abédnegónak a példája hitelesen igazolja ezt a bátor kijelentést.

A próba (3:1-6)

Nebukadneccar egységes kormányzatot és egységes vallást kívánt létrehozni. Ezért rótt ki halálbüntetést arra, aki nem engedelmeskedik parancsának. Mit tesz nek a zsidó ifjak ebben a helyzetben? Kitartanak Isten mellett az életük árán is, vagy megadják magukat a fenyegetés előtt Nebukadneccar királynak?

Az élet minket, Isten mai imádoit sem kímél a kritikus helyzetektől, amelyekben Isten vagy a saját életünk között kell választanunk. Ezért mondta Jézus, hogy aki az ő tanítványa akar lenni, annak meg kell tagadnia önmagát.

A hit (3:14-18)

Sadrak, Mésak és Abédnegó fontosabbnak tartották az Isten iránti engedelmességet, mint a saját életüket. Ezért tudtak hinni és bízni Istenben akkor is, amikor ezért biztos halál várt rájuk. Minket ma valószínűleg nem egy király vagy egy aranyoszor próbál elszakítani Istentől. A világnak és a gonoszoknak mindig megvannak a maga leghatásosabb módszerei és taktikái. Az Úr ekkor is tud segíteni a hívőknek.

A szabadulás (3:19-33)

A próbák tüzet is túlélhetik az Úrban bízó, a rá hagyatkozó hívők.

Aranymondatt: Dániel 3:17-18

2005. december 11.

Felmagasztalásba torkoló alázat

Dán 4:21-34; 5:1-6, 17-28

Alázat vagy elbizakodottság – ez a kérdés a bűnbeeséstől kezdve szüntelenül megosztja az emberiséget, és két alapvetően különböző csoportba sorolja. Az egyikhez olyanok tartoznak, akik elismerik Isten fennhatóságát és szuverenitását, nem akarnak föléje kerekedni, és nem láznak ellene, hanem elégedetten és csendesesen élnek viszonylag szűkre szabott emberi korlátaik között. A másik csoport azokból áll, akik nem zavartatják magukat Isten mindenek fölött álló uralma miatt, hanem saját elgondolásaik szerint, bátran, szabadon, ám gyakran vakmerően élnek. Emberi szempontból ennek az utóbbi csoportnak a tagjai számítnak sikeresnek, de nem így Isten előtt. Ma újra dönthetünk: az alázatos emberekhez igazodunk, vagy a büszkékhez szabjuk magunkat.

Megaláztatás (4:21-30)

Dániel magyarázatának köszönhetően Nebukadneccar előtt világossá vált, hogy megalázó büntetés vár rá, ha nem hagy fel bűnös büszkeségével. Ha azonban alárendeli magát Istennek, elkerülheti ezt a borzalmas megaláztatást.

Ne várjuk hát, hogy ő alázzon meg minket, hanem okuljunk Nebukadneccar esetéből, és rendeljük alá az életünket Istennek, amíg nem késő!

Felmagasztalás (4:31-34)

A megaláztatás és a kijózanodás, vagyis Isten szuverén hatalmának az elismerése átalakította Babilon első emberének az egész életét. Isten felé fordulása nyomán új emberré lett, és Isten áldásának köszönhetően még nagyobb hatalomra jutott, mint korábban.

Ha elismerjük saját kicsinységünket, gyengeségünket és elégtelenségünket Isten előtt, ő minket is felemel, megáld, tisztességben részesít.

Elbizakodottság (5:1-6)

Nebukadneccar utolsó álmától Belsaccar utolsó lakomájáig eltelt néhány év alatt jelentős változások mentek végbe Babilonban. Ennek köszönhetően Belsaccar csöppet sem zavartatta magát Istennel szembeni elbizakodottsága miatt.

Ezért Isten haragjával került szembe, amit egy emberi kéz titkos írása jelentett ki.

Összeomlás (Dán 5:17-28)

Belsaccar történetét úgy kell tekintenünk, mint egy figyelmeztetést, amely kimondottan nekünk, kegyelemben álló keresztyéneknek szól. Isten arra int általa bennünket, hogy ne hajoljunk el tőle, és ne legyünk elbizakodottak, hanem éljünk az ő félelmében (Róm 12:20). Ha elbizuk magunkat, és elfordulunk szerető Urunktól, megtorlásra, összeomlásra, ítéletre kell számítanunk. Csak az alázat vezet felmagasztaláshoz!

Aranymondatt: Máté 23:12

2005. december 18.

Őszinte bűnbánat

Dániel 9:1-19

A bűnbánat és a bűnvallás a lelki tisztaság kulcsa, valamint az Isten és ember közötti kapcsolat egészségének a feltétele.

Természetesen nem könnyű beismerünk, hogy vétkeztünk, de amikor ezen túl vagyunk, a felszabadulás és a helyreállt kapcsolat öröme elfeledteti velünk a bűn terhét és a bűnbánattal együtt járó fájdalmat, nehézséget. Dániel imája, amivel az előttünk álló imádság során foglalkozunk, arra kíván megtanítani bennünket, hogy ismerjük el őszinte bűnbánattal a vétkeinket, és aztán tárjuk bátran Isten elé a kéréseinket. A világ-mindenség Alkotója figyel a szavainkra, kész megbocsátani nekünk, és örömmel válaszol könyörgésünkre.

Előzmények (Dán 9:1-2)

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

(USPS 716-300)

**PERIODICAL
POSTAGE
PAID**

12. oldal

2005. november

- ALL THE SAME ADDRESS

(****2 copies)
HUNGARIAN BAPT. HISTORY ROOM
1173 SCYPHER ST. N.E.
PALM BAY, FL 32905

A Babilonba száműzött Dánielt most az írásokat, vagyis a Júdából elvitt, gondosan őrzött, szent iratkegyeket olvassa, tanulmányozza és értelmezi. A médek közül származó Dárius király első éve Kr. e. 539-ben volt. Ekkor Dániel már hatvanhat évet töltött Babilonban.

Bűnvallás (Dán 9:3-14)

Dániel világosan tudta, hogy a babiloni fogság Isten fenyítése volt Júda népének az életében. Azt is határozottan hitte, hogy a bűnvallás a fenyítés megszüntetésének és a helyreállásnak a legfőbb feltétele. Ezért azonosulva népe bűneivel vallást tett hamisságaikról, mintha személyesen ő lett volna felelős értük.

Tegyünk úgy mi is, mint Dániel: bánjuk meg és valljuk meg bűneinket az Úrnak! Szerető Atyánk örömmel megbocsát minden megtérőnek!

Könyörgés (15-19)

Dániel tudatában volt népe Istenre utaltságának, így mindenekelőtt azért könyörgött, hogy ő, akinek minden tette igazságos, fordítsa el lángoló haragját Jeruzsálemtől, és vessen véget gyaláztatának. Másodsorban azért esedezett, hogy Isten távolítsa el haragját, és tekintsen le választottaira, kiárasztva rájuk végtelen jóindulatát, irgalmát, helyreállító kegyelmét. Mindezek után Dánielnek már csak egy kérése maradt: hogy az Úr hallgassa meg imáját, és cselekedjen hatalmasan, dicsőségének megnyilvánulása érdekében.

A megbocsátásért és bizonyosságért esedező Dániel azért kívánta olyan nagyra az elpusztult jeruzsálemi szentély helyreállítását, mert Krisztus előtt a zsidók – egyén és közösség egyaránt – csak a templomi áldozatok révén nyertek bocsánatot Istentől a bűneikre.

Aranymondatt: Dániel 9:19

2005. december 25.

JÉZUS SZÜLETÉSE

Máté 2:1-18

Jézus Krisztus születése, élete, halála és feltámadása úgy megosztja az emberi

séget, ahogyan semmi más a földön. Akik nem veszik komolyan, vagy elutasítják Isten megváltási tervét, nem tekintik többnek Jézust, mint egy bölcs tanítót vagy egy neves történelmi személyiséget. Sőt az is megtörténhet, hogy egyenesen ellenségnek tartják, aki csak kellemetlenséget és nyugtalanságot okoz nekik. Am Isten kegyelmének köszönhetően léteznek olyan emberek is, akik értik Isten megváltási tervét, és hálásak érte. Az ilyenek szívében öröm van, ha Isten Fiáról, Jézus Krisztusról hallanak, vagy ha a jelenlétében lehetnek. Sőt az öröm mellett a szeretet és a jóindulat is jelen van az életükben, mert tudják, hogy ő a Messiás, aki minden embernek üdvösséget akar adni.

Öröm vagy nyugtalanság (1-3)

Jézus földre jövetelének híre örömmel töltötte el a bölcséket. A bölcsék Jézus iránti érdeklődése nem maradt titokban. Heródes és a jeruzsálemiek nem örültek Jézus születésének, sem a bölcsék iránta tanúsított érdeklődésének. Ennek épp az ellenkezője történt: mélységes nyugtalanság és szorongás fogta el őket.

Gonosz szándék (4-8)

Heródes természetesen nem azért kérdezősködött a zsidó tudósoktól és a napkeleti bölcséktől Jézus felől, mert imádni kívánta őt. Lényegében már ki is agyalta a tervet, amely segítségével megszabadulhat a trónját veszélyeztető fiatal királytól.

Szeretetteljes ajándékozás (9-11)**Beteljesedett prófécia (Mt 2:12-18)**

A Jézus születéséhez kapcsolódó beteljesedett prófécia azt erősíti, hogy a vele kapcsolatos, még be nem teljesedett jóvendölések is mind megtörténnek. Higgyük ezt teljes szívből, és éljünk hitünknek megfelelően!

Aranymondatt: Máté 2:2

Forrás: *Győzelmes hit* - Bibliai leckék felnőtteknek. ITM-Magyarország és ITM-Románia. A fél éves vasárnapi iskolai anyag meg is vásárolható. Ajánljuk.

FOHÁSZKODÁS

Isten! kit a bölcs lángeze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke óhajtvá sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.

A legmagasb menny s aether Uránjai,
Melyek körülte rendre keringenek,
A láthatatlan férgek: a te
Bölcs kezeid remekelt csudái.

Te hoztad e nagy Minden ezer nemét
A semmiségből, a te szemöldököd
Ronthat s teremthet száz világot,
S a nagy idők folyámit kiméri.

Téged dicsőít a Zenith és Nadir.
A szélvésznek bús harca, az égi láng
Villáma, harmatcsepp, virágszál
Hirdeti nagy kezed alkotását.

Buzgón leomlom színed előtt, Dicső!
Majdan, ha lelkem záraiból kikél,
S hozzád közel járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri.

Addig letörölöm könnyeimet, s megyek
Rendeltetésem pályafutásain,
A jobb s nemesb lelkeknek útján,
Merre erőm s inaim vihetnek.

Bizton tekintem mély sírom éjjelét!
Zordon, de ó, nem, nem lehet az gonosz,
Mert a te munkád; ott is elszórt
Csontjaimat kezeid takarják.

Berzsenyi Dániel (1776-1836)

Tóth Endre:

Milyen idős vagy?

Csak az öreg, ki nem remél,
Ki előre nem, csak vissza néz,
Ki nem álmodik új terveket,
Az bizony már öreg lehet!

De, ha meglátod az életben a szépet,
S a jó tréfát vidáman érted,
Ha lelkedből a szeretet árad,
S tudsz örülni madárnak, virágnak,

Nem számít a kor, hogy elmúlnak
az évek,
Mert szívedben még csendül az ének,
S míg onnan ki nem fogy a dal,
Fiatal maradsz, bizony, fiatal!

Öregnek lenni, az is szép,
Az ember apróbbakat lép.
Korábban fekszik, korábban kel,
Csak dúdolgat, nem énekel.
A múltba gyakran visszanéz,
Csak ennyi... ennyi az egész!

(Olvasóink kérésére.)